

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420201123
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6420201123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcov: 1/ A. Z., H.. XX.XX.XXXX, bytom N. Č.. XXX, 2/ Š. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Č.. XXX, 3/ M. Z.Í., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Č.. XXX, 4/ Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, bytom N. Č.. XXX, všetci právne zastúpení: JUDr. Samuel Baránik, advokát, so sídlom Podjavorinskej 7, 811 03 Bratislava 1, proti žalovaným: 1/ Š. Ž., H.. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX C. - Ž., Česká republika, 2/ T. O., H.. XX.XX.XXXX, bytom Domov dôchodcov a domov sociálnych služieb E. XXX, XXX XX D., 3/ A. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom JUDr. E. XXX, XXX XX S., Česká republika, 4/ Z. Ž., H.. XX.XX.XXXX, bytom N. Č.. XXX, 5/ A. Ž., H.. XX.XX.XXXX, bytom N. Č.. XXX, o určení, že pozemky patria do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že pozemok s parcelným číslom E - KN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 156 m² v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/2, ktorý je evidovaný pod B1 a B2 na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre k. ú. N. Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálny odbor a pozemok s parcelným číslom E - KN XXXX - záhrada o výmere 172 m², v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 7/8, ktorý je evidovaný pod B1 a B2 na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre k. ú. Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálny odbor, p a t r i a do dedičstva po zosnulom Š. Z., Q.. Z., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, zosnulom dňa 20.08.2012, naposledy bytom N. XXX.

II. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 09.04.2020 sa žalobcovia 1/ - 4/ domáhali, aby súd určil, že nehnuteľnosti - pozemky zobrazené ako E - KN parcela č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 156 m², v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/2, evidovaný pod B1 a B2 na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. N. a pozemok zobrazený ako E - KN parcela č. XXXX - záhrada o výmere 172 m², v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 7/8, ktorý je evidovaný pod B1 a B2 na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. N. p a t r i a do dedičstva po zosnulom Š. Z., Q.. Z., nar. XX.XX.XXXX, Q.. Č.. XXXXXX/XXX, zosn. dňa 20.08.2012, naposledy bytom N. XXX.

2. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia 1/ - 4/ sú dedičmi po zosnulom Š. Z., H.. XX.XX.XXXX, zosn. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom N. XXX. Na strane žalobcov sú všetci, ktorí tvoria ku dňu podania žaloby okruh dedičov po zosnulom Š. Z.. Aktívna legitímácia je úplná, čo vyplýva z potvrdenia o okruhu dedičov Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 3D 107/2012 po zosnulom Š. Z.. Š. Z. ako kupujúci uzatvoril dňa 20.09.1974 kúpnu zmluvu vo forme notárskej zápisnice s B. Ž., rodenou R., ktorej predmetom bol prevod domu so súpisným číslom č. XXX (zhodný s pôvodným č. domu XXX v staršej evidencii pozemkovej knihy) v k. ú. N., miestna časť S., spolu so zastavanou plochou s parc. č. E - KN XXXX. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 6.000,- Kčs a bola vyplatená k rukám manžela predávajúcej Š. Ž.. Vlastníctvo rodinného domu č. XXX na parc. č. XXXX bolo zapísané v pozemkovoknižnej

vložke č. XXX tak, že s vlastníctvom zastavanej plochy s parc. č. XXXX je spojené aj vlastníctvo parc. č. XXXX (záhrada) a spoločného dvora s parc. č. XXXX vo vložke č. XXX, v polovici. V pozemkovoknižnej vložke č. XXX sa vlastníci menovite neevidovali, vložka iba odkazovala, že vlastníkom v 1/2 je osoba zhodná s vlastníkom domu č. 257 a parcel číslo XXXX B. XXXX. V roku 2011 sa v k. ú. Vyhne dokončilo konanie o tzv. ROEPe - t.j. zostavení registra obnovenej evidencie pozemkov. Pozemok s parc. č. E-KN XXXX (spoločný dvor upresnený na výmeru 156 m²) zapísali na list vlastníctva č. XXXX ako vlastníctvo B. Ž., Q.. R. (medzičasom zosnulej) v 1/2 a pozemok s parc. č. E - KN XXXX (záhrada upresnená na výmeru 172 m²) zapísali na list vlastníctva č. 1997 ako vlastníctvo B. Ž., Q.. R. (medzičasom zosnulej) v 7/8. Pozemky sa zakreslili v digitalizovanej mape na súčasný stav. Dom pôvodného čísla XXX, neskoršieho čísla XXX je t. č. číslovaný pod číslom XXX a žalobcovia v ňom dodnes žijú. Ako bolo uvedené, na súčasných listoch vlastníctva č. XXXX B. XXXX je vedená v predmetných podieloch B. Ž., Q.. R., nar. 1910, zomretá XX.XX.XXXX, naposledy bytom N. XXX, t.j. predávajúca zo zmluvy zo dňa 20.09.1974. Jej manžel Š. Ž., ktorý prijímal od Š. Z. kúpnu cenu podľa písomného potvrdenia, zomrel v roku 1987. Po Anne Ž., Q.. R. ostali ako zákonní dedičia 3 deti - Š. (žalovaný 1/), T. Ž., vydatá O. (žalovaná 2/) a A., ktorý zomrel a vstupujú ako následní dedičia jeho deti (žalovaní 3/ až 5/). Žalobca 2/ oslovil žalovaných ohľadne vysporiadania predmetných nehnuteľností vydržaním, títo sa neformálne vyjadrili, že nenamietajú uvedené skutočnosti a s vysporiadaním budú súhlasiť, keď budú súdom vyzvaní na vyjadrenie. Vzhľadom na uvedené si nebudú žalobcovia uplatňovať voči žalovaným žiadne trovy konania. Medzi žalobcami a žalovanými je zhoda.

3. Žalobcovia ďalej poukázali, že na základe zmluvy z roku 1974 vstúpil zosnulý Š. Z. do držby rodinného domu, tak, ako tvoril už v tom čase jeden celok - vrátane prístupového podielu zo spoločného dvora a záhrady. Ako titul pre vstup do takej držby bola kúpna zmluva z 20.09.1974, ktorú uzatvoril s B. Ž., Q.. R.. Na základe uvedeného nemožno mať akékoľvek pochybnosti o tom, že úmysel oboch strán bolo previesť touto zmluvou na zosnulého Š. Z. rodinný dom aj s prístupom a záhradou, vedenou na predávajúcu B. Ž.. Držba zosnulého Š. Z. k spoločnému dvoru a záhrade prináležiacim k domu súp. č. XXX, neskôr XXX a teraz XXX bola od roku 1974 pokojná, dobromyseľná, nepretržitá a nikým nerušená. Prevod nehnuteľností od predávajúcej zveril povolanej štátnej autorite (štátnemu notárstvu), splnil si svoje zmluvné povinnosti (výplata kúpnej ceny) a bol v presvedčení, že nadobudol do vlastníctva touto zmluvou dom spolu s označenými pozemkami, takto mu bol dom aj odovzdaný do užívania. Predmetné pozemky Š. Z. riadne obhospodaroval a bral z nich úžitky. Pokiaľ teda Š. Z. od roku 1974 dobromyseľne a nepretržite mal v držbe predmetné pozemky, t.j. po dobu dlhšiu ako desať rokov, tak dňom účinnosti zákona č. 509/1991 Zb. (01.01.1992) sa stal ich vlastníkom na základe vydržania.

4. Pri právnom zdôvodnení žaloby poukázali na ustanovenie § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Osobitosťou tohto prípadu je z právneho hľadiska skutočnosť, že v čase vstupu do držby (rok 1974) naše občianske právo vydržanie neupravovalo. Právna úprava v tomto smere sa na našom území menila zásadným spôsobom, zákonom č. 509/1991 Zb., ktorý obnovil inštitút vydržania v plnom rozsahu. Po obnove inštitútu vydržania súdy neposudzovali jednotne otázku uplynutia vydržacej doby, ktorá trvala aj ku dňu 01.01.1992, preto Najvyšší súd SR publikoval judikát R 83/2002, s právnou vetou: Vlastníkom nehnuteľnosti sa počínajúc dňom 01. januára 1992 stane osoba, ktorá má nehnuteľnosť v oprávnenej držbe nepretržite po dobu 10 rokov, a to i v prípade, že sa stala oprávneným držiteľom pred 01. januárom 1992; do doby oprávnenej držby pre vydržanie treba započítať aj dobu pred týmto dňom (právna veta judikátu publikovaného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod R 83/2002; rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.10.2001, sp.zn. 3 Cdo 80/01). Žalobcovia ďalej poukázali na ustanovenie § 137 písm. c) Civilný sporový poriadok Z. z. (ďalej len „CSP“), podľa ktorého sa môže domáhať určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na takomto určení naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem na určení je podľa žalobcov daný najmä tam, kde je aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, pričom nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla. Bez takého určenia by bolo ohrozené či porušené žalobcovo právo, alebo by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým (R 17/1972, R 53/1973). Naliehavý právny záujem na určení žalobcovia vidia v tom, že vzhľadom na zápis vlastníctva na liste vlastníctva č. XXXX B. XXXX v k. ú. N., ktorý nezohľadňuje skutočnosť, že predmetný pozemok vydržal Š. Z. a uvádzajú ešte stále pôvodnú vlastníčku B. Ž., Q.. R., ktorá v roku 1998 zomrela, túto právnú neistotu je možné odstrániť jedine autoritatívnym výrokom súdu, ktorý sa následne stane i podkladom pre vykonanie zmien v katastri

nehnutelností. Túto tézu potvrdzuje i súdna prax, ktorá sa ustálila na tom, že naliehavý právny záujem na určení vlastníctva k nehnuteľnosti je voči žalovaným daný vždy tam, kde je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako jej vlastník, lebo rozhodnutie súdu môže byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (por. ZSP 4/2003). Na základe uvedeného dôvodu majú žalobcovia naliehavý právny záujem práve na takom určovacom výroku, ktorý sa stane podkladom pre vykonanie zmien v katastri nehnuteľností a zosúladí stav evidovaný so stavom skutočným. V občianskoprávnom konaní nemožno obchádzať konanie dedičské, pretože o majetku, ktorý sa dedí, musia mať dedičia možnosť uzavretia dedičskej dohody, v konaní o dedičstve. Preto nehnuteľnosti nadobudnuté vydržaním zosnulým Š. Z., ktoré neboli v čase dedičského konania po ňom ako dedičstvo prejednané, patria do dedičstva po tomto zosnulom vlastníkovi a na podklade tohto rozsudku po ňom prebehne dodatočné dedičské konanie. Takúto formuláciu žaloby jednoznačne preferuje aj súdna prax, ktorá v judikáte R 32/2011 ďalej špecifikuje, že „V konaní o žalobe, ktorou sa dedič domáha určenia, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Navrhované určenie sa tu vzťahuje k okamihu smrti poručiteľa a okolnosti, ktoré nastali po tomto okamihu nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu.“ (právna veta judikátu R 32/2011 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR č. 3/2011, por. aj R 3/2016).

5. Žalovaný 1/ k žalobe uviedol, že s ňou súhlasí, nemá voči nej námietky. Ostatní žalovaní sa k žalobe nevyjadrili.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 14.10.2020, na ktorom vypočul právneho zástupcu žalobcov 1/ - 4/ a opatrovníka za žalovaných 2/, listinnými dôkazmi, ktoré sú obsiahnuté v súdnom spise a dospel k záveru, že žalobe možno vyhovieť. Žalobca 2/ bol prítomný na pojednávaní, ostatné strany tak na strane žalobcov, ako aj na strane žalovaných sa na pojednávanie nariadené vo veci nedostavili, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, preto súd postupom podľa ustanovenia § 180 CSP prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

7. Právny zástupca žalobcov 1/ - 4/ na pojednávaní zotrval na argumentácii uvedenej v žalobe, pričom uviedol, že v roku 1974 kúpil manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/ - 4/ nehnuteľnosti v katastrálnom území N., pričom predávajúcou bola pani B. Ž., rod. R. s tým, že sa jednalo o domovú nehnuteľnosť s príslušenstvom na parcele číslo 1252 v katastrálnom území Vyhne, pričom táto kúpna zmluva bola spísaná vo forme notárskej zápisnice a následne aj registrovaná. Na základe tejto kúpnej zmluvy sa nebohý Š. Z. ujal užívania nehnuteľností tak ako mu boli odovzdané. V zmluve bolo uvedené, že dôvodom prevodu je tá okolnosť, že predávateľka, čiže pani Ž., nehnuteľnosti, ktoré nadobudla dedením pre seba nepotrebuje a preto ich predáva záujemcovi, ktorý je kupiteľ, ktorý doteraz nemá žiadne nehnuteľnosti. Problém nastal však v tom, že v tom roku 1974 bol podiel zo spoločného dvora a zo záhrady v pozemkovej knihe vedený len takzvaným odkazovým spôsobom, kedy pozemkovoknižná vložka odkazovala na nekonkrétneho vlastníka, ale jedine na vlastníka teda parcely XXXX, t.j. vlastníka v pozemkovoknižných vložkách k tým dvom sporným parcelkám sa neuvádzal menovite, o koho ide, ale len odkazom, že vlastníkom je ten, kto je vlastníkom parcely XXXX, zastavanej plochy. Notár na základe tohto, že sa jednalo o dve odkazové vložky, tieto dve parcelné čísla nezahrnul do notárskej zápisnice, čo možno považovať s odstupom času za určitú nedôslednosť vyhotoviteľa zmluvy. Táto skutočnosť však nemení nič na tom, že tak strana predávajúca, ako aj strana kupujúca brala to tak, že k nehnuteľnostiam sa prevádza nielen zastavaná plocha pod týmto domom, ale aj predzáhradka, aj spoločný dvor, čiže prístupová cesta. Od toho roku 1974 Š. Z. aj tie dve „zabudnuté parcelky“ užíval ako jeden funkčný celok s týmto rodinným domom. Bol v domnení, že tieto boli riadne vyplatené. Uvedené vedomie a povedomie mala aj pani Anna Ž., ktorá do momentu svojej smrti nikdy si dané nehnuteľnosti (dve zabudnuté parcelky) nenárokovala a aj v rámci rodiny Ž.Ý. sa považovali tieto nehnuteľnosti za riadne odpredané a najmä riadne za vyplatené. Uvedená nezrovnalosť vyplávala na povrch v takzvanom ROEP - e, kedy v roku 2011, ako vyplýva zo zápisu v listoch vlastníctva sa zistilo, že tieto dve parcelky neboli riadne zahrnuté v tejto zmluve a napriek tomu sú evidované ako dve samostatné nehnuteľnosti a preto kataster v ROEP - e v roku 2011 zapísal ako vlastníka na tieto dve parcelky ešte pôvodnú predávateľku, čiže pani B. Ž., rod. R.. Následne zakrátko po ROEP - e zomrel Š. Z. v roku 2012 s tým, že jeho dedičia prácne dávali dohromady dané podklady z otcovej pozostalosti. Pokojne užívali tieto dve zabudnuté parcely ako jeden funkčný celok i s rodinným domom, kde do dnešného dňa trvale žijú. V ďalšom poukázal na inštitút vydržania upraveného v § 134 Občianskeho zákonníka, ktorý je možné aplikovať práve na tento prípad, nakoľko právny predchodca žalobcov, aj samotní žalobcovia mali domnelý titul pre vstup do držby týchto dvoch predmetných parciel. Jedná sa o kúpnu zmluvu z roku 1974, ktorú uzatvorili s

vtedajšou vlastníčkou. Táto vlastníčka riadne prevzala aj kúpnu cenu za predmetné nehnuteľnosti a obidve strany mali tieto nehnuteľnosti za vysporiadané. Nakoľko právna evidencia bola zanedbaná, až s odstupom nových rokov sa zistilo, že prepis v rámci katastra nehnuteľností nebol v tom čase poriadne dotiahnutý, nič to však nemení na tom, že uplynutím desaťročnej pokojnej držby týchto nehnuteľností sa tieto nehnuteľnosti stali vlastníctvom právneho predchodcu žalobcov, t.j. Š. Z.. Z procesných aspektov, čo sa týka naliehavého právneho záujmu, tento preukazujú žalobcovia tým, že jedine vyhovujúcim rozsudkom je za súčasnej doby možné docieľiť zosúladenie stavu skutkového so stavom právnym aj v katastri nehnuteľností, nakoľko desaťročná vydržacia lehota uplynula ešte Š. Z., ktorý zomrel v roku 2012. Je potrebné formulovať žalobný návrh tak, že sa určuje, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po Š. Z., nakoľko na podklade tohto sporového rozsudku sa v nesporovom dedičskom konaní dedičia dohodnú, že na koho z nich tieto nehnuteľnosti budú prededené. Záverom právny zástupca poukázal, že skutkový stav je medzi stranami tohto konania ustálený, čo vyplýva aj z toho, že nikto z dedičov po B. Ž. si nenárokoval ani skutkovo a ani v rámci tohto konania žiadne nároky.

8. Opatrovník za žalovanú 2/ T. O. na pojednávaní uviedol, že nemá voči podanej žalobe žiadne výhrady. Súhlasil s tým, aby predmetné pozemky uvedené v žalobe patrili do dedičstva po zosnulom Š. Z., rod. Z., naposledy bytom N.. Náhradu trov konania si neuplatnil. Opatrovníkom žalovanej 2/ je na základe rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č. k. 12Ps/1/2015 - 120 zo dňa 16.06.2017, právoplatný dňa 29.06.2017, ktorý k nahliadnutiu súdu predložil.

9. Z osvedčenia o dedičstve po nebohom Š. Z., rod. Z. sp. zn. 3D/107/2012 vyplýva okruh dedičov - žalobcov 1/ - 4/, a to Janka Mišíková - pozostalá manželka a deti nebohého - Š. Z., rod. Z., M. Z., rod. Z. B. Z. Z.R., Q.. Z..

10. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 20.09.1974 vo forme notárskej zápisnice medzi predávajúcou B. Ž., Q.. R. a kupujúcim Š. Z. súd zistil, že predmetom bol prevod domu so súpisným číslom 260 (zhodný s pôvodným č. domu XXX v staršej evidencii pozemkovej knihy) v k. ú. N., miestna časť S., spolu so zastavanou plochou s parc. č. E - KN XXXX. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 6.000,- Kčs a bola vyplatená k rukám manžela predávajúcej Š. Ž. v dvoch častiach v sume 2.000,- Kčs a 4.000,- Kčs v prítomnosti pracovníčky vtedajšieho Mestského národného výboru vo N. pani S., ktorú skutočnosť má súd preukázanú na základe potvrdenia o vyplatení kúpnej ceny zo dňa 12.09.1974.

11. Z pozemkovoknižnej vložky č. XXX pre k. ú. N. súd zistil, že je v nej zapísaný rodinný dom č. XXX postavený na parcele č. XXXX s tým, že s vlastníctvom zastavanej plochy s parc. č. XXXX je spojené aj vlastníctvo parc. č. XXXX záhrada a spoločný dvor s parc. č. XXXX, zapísané vo vložke č. XXX, v polovici. Z pozemkovoknižnej vložky č. XXX k. ú. N. ďalej súd zistil, že vlastníci sa menovite neevidovali, vložka iba odkazuje, že vlastníkom v 1/2 je osoba zhodná s vlastníkom domu č. XXX a parcel č. XXXX a č. XXXX.

12. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. N. súd zistil, že je v ňom zapísaný pozemok s parc. č. E - KN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 156 m² (spoločný dvor) pod B1/ a B2/ B. Ž., rod. R., zomr. dňa XX.XX.XXXX) v podiele 1/2.

13. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX k. ú. N. súd zistil, že je v ňom zapísaný pozemok s parc. č. E - KN XXXX - záhrada o výmere 172 m² pod B1/ a B2/ na nebohú B. Ž., Q.. R., zomr. dňa XX.XX.XXXX) v podiele 7/8.

14. Podľa § 137 c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

15. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

16. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

17. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

18. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

19. Podľa § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

20. Keďže sa jedná z procesného hľadiska o tzv. určovaciu žalobu súd ako prvú otázku riešil existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. Súd sa stotožňuje s tým, že medzi stranami existuje právna neistota ohľadne vlastníckych práv vzhľadom na zápis vlastníctva na liste vlastníctva č. XXXX B. Č.. XXXX k. ú. N., ktoré nezohľadňujú skutočnosť, že predmetné pozemky vydržal nebohý Š. Z., právny predchodca žalobcov, pričom na listoch vlastníctva sa stále uvádza pôvodná vlastníčka B. Ž.B., Q.. R., zomrelá v roku 1998. Z uvedeného dôvodu žalobcovia majú naliehavý právny záujem na takom určovacom výroku, ktorý sa stane podkladom pre vykonanie zmien v katastrí nehnuteľností a zosúladí stav evidovaný so stavom skutočným.

21. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobcovia sa domáhajú určenia, že pozemok s parc. č. E - KN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 156 m², evidovaný na LV č. XXXX pre k. ú. N. v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/2 a pozemok s parc. č. E - KN XXXX - záhrada o výmere 172 m², evidovaný na LV č. XXXX pre k. ú. N. v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 7/8, patrí do dedičstva po poručiťovi Š. Z., rod. Z., a to na základe toho, že poručiťel ho nadobudol vydržaním dňom účinnosti zákona č. 509/1991 Zb. (01.01.1992), nakoľko od roku 1974 dobromyseľne a nepretržite mal v držbe predmetné pozemky titulom uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 20.09.1974 vo forme notárskej zápisnice s B. Ž., Q.. R.. Súd dospel k záveru, že poručiťel bol ku dňu svojej smrti vlastníkom pozemkov titulom vydržania, pretože splnil zákonné predpoklady nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním. K vydržaniu vlastníctva mohlo dôjsť v prípade splnenia troch predpokladov: musí ísť o vec spôsobilú na vydržanie, táto vec musí byť v oprávnenej držbe držiteľa a uplynie stanovená doba nepretržitej oprávnenej držby. Pre oprávnenú držbu je podmienkou, aby bol držiteľ veci dobromyseľný a musí byť v dobrej viere so zreteľom na všetky okolnosti, že mu vec patrí po celú vydržaciú dobu. Keďže žalobcovia v konaní preukázali, že ich právny predchodca zosnulý Š. Z. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.09.1974 vo forme notárskej zápisnice uzatvorenej s B. Ž., rod. R. vstúpil do oprávnenej držby rodinného domu aj s prístupom a záhradou vedenou na predávajúcu. Žalobcovia preukázali, že držba zosnulého Š. Z. k spoločnému dvoru a záhrade bola pokojná, dobromyseľná a nikým nerušená od roku 1974. Keďže prevod nehnuteľností od predávajúcej zverili účastníci povolanej štátnej autorite - štátnemu notárstvu a kupujúci si splnil svoje zmluvné povinnosti - výplatu kúpnej ceny, právny predchodca žalobcov bol presvedčený o nadobudnutí vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam touto kúpnu zmluvou z roku 1974, čím žalobcovia preukázali jeden z predpokladov nadobudnutia vlastníctva vydržaním ich právneho predchodcu Š. Z., ktorý dobromyseľne a nepretržite mal v držbe predmetné pozemky, t.j. po dobu desať rokov. S poukazom na právnu vetu judikátu publikovaného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk SR pod R 83/2002 sa teda poručiťel Š. Z. stal vlastníkom pozemkov dňom účinnosti zákona č. 509/1991 Zb., t.j. dňom 01.01.1992 na základe vydržania. Keďže súd dospel k záveru, že poručiťel bol ku dňu svojej smrti vlastníkom pozemkov titulom vydržania, boli splnené zákonné predpoklady nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním, preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel tak, že určil, že tieto nehnuteľnosti - pozemky patria do dedičstva po Š. Z., nakoľko na poklade tohto sporového rozsudku sa v nesporovom dedičskom konaní dedičia dohodnú, na koho z nich tieto nehnuteľnosti budú prededené.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobcovia boli v konaní úspešní, ktorí si náhradu trov konania neuplatnili. Neúspešní žalovaní nemajú právo na náhradu trov konania, preto žiadnej zo strán konania nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).